

PŘEKLAD

ÚMLUVA

o mezinárodních nárocích na mobilní zařízení

STÁTÝ, KTERÉ JSOU SMLUVNÍMI STRANAMI TÉTO ÚMLUVY,

VĚDOMY SI potřeby pořizovat si a využívat mobilní zařízení vysoké hodnoty nebo zvláštního hospodářského významu a podporovat financování pořizování a využívání takového zařízení účinným způsobem,

UZNÁVAJÍCE výhody financování prostřednictvím aktiv a pronájmu pro tento účel a přejíce si podporovat tyto druhy transakcí zavedením jasných pravidel pro jejich řízení,

MAJÍCE NA PAMĚTI potřebu zajistit, aby byly nároky na takové zařízení všeobecně uznávány a chráněny,

PŘEJÍCE SI zajistit široké a vzájemné hospodářské výhody všem zúčastněným stranám,

JSOUCE PŘESVĚDČENY, že taková pravidla musí odrážet zásady, které jsou základem financování prostřednictvím aktiv a pronájmu, a musí podporovat autonomii smluvních stran, nezbytnou při těchto transakcích,

JSOUCE SI VĚDOMY potřeby založit právní rámec pro mezinárodní nároky na takové zařízení a vytvořit pro tento účel mezinárodní registrační systém na jejich ochranu,

BEROUCE V ÚVAHU cíle a zásady formulované ve stávajících úmluvách, které se týkají takového zařízení,

SE DOHODLY na těchto ustanoveních:

KAPITOLA I

OBLAST PŮSOBNOSTI A OBECNÁ USTANOVENÍ

Článek 1

Definice

Pokud kontext nevyžaduje něco jiného, používají se v této úmluvě následující pojmy s tímto významem:

- a) „smlouvou“ se rozumí zástavní smlouva, ujednání o výhradě vlastnického práva nebo smlouva o pronájmu;
- b) „postoupením“ se rozumí smlouva, kterou se buď formou zástavy, nebo jinak převedou na postupníka související práva, a to s převodem nebo bez převodu odpovídajícího mezinárodního nároku;
- c) „souvisejícími právy“ se rozumí veškeré nároky na platbu nebo jiné plnění ze strany dlužníka podle smlouvy, která je zajištěna předmětem nebo která je s ním spojená;
- d) „zahájením konkurzního řízení“ se rozumí čas, kdy se podle použitelného konkurzního práva považuje konkurzní řízení za zahájené;
- e) „potenciálním kupujícím“ se rozumí kupující podle smlouvy o výhradě vlastnického práva;
- f) „potenciálním prodávajícím“ se rozumí prodávající podle smlouvy o výhradě vlastnického práva;
- g) „smlouvou o prodeji“ se rozumí smlouva o prodeji předmětu prodávajícím kupujícím, která není smlouvou vymezenou výše v písmenu a);
- h) „soudem“ se rozumí obecný soud nebo správní či rozhodčí soud zřízený smluvním státem;
- i) „věřitelem“ se rozumí strana přijímající zástavu podle zástavní smlouvy, potenciální prodávající podle smlouvy o výhradě vlastnického práva nebo pronajímatel podle smlouvy o pronájmu;
- j) „dlužníkem“ se rozumí strana poskytující zástavu podle zástavní smlouvy, potenciální kupující podle smlouvy o výhradě vlastnického práva, nájemce podle smlouvy o pronájmu nebo osoba, jejíž nárok na předmět je zatížen mimosmluvním právem nebo nárokem podléhajícím registraci;

- k) „insolvenčním správcem“ se rozumí osoba zmocněná vést reorganizaci nebo likvidaci, včetně osoby zmocněné prozatímně, a zahrnuje i dlužníka v držení majetku, pokud to je možné podle použitelného konkurzního práva;
- l) „insolvenčním řízením“ se rozumí insolvenční, likvidační nebo jiné kolektivní soudní nebo správní řízení, včetně předběžného řízení, při němž majetek a záležitosti dlužníka podléhají pro účely reorganizace nebo likvidace kontrole nebo dozoru ze strany soudu;
- m) „zúčastněnými stranami“ se rozumí:
- i) dlužník,
 - ii) jakákoli osoba, která za účelem zajištění plnění jakéhokoli závazku ve prospěch věřitele poskytne nebo vystaví ručení, záruku vyplatitelnou na požádání, záložní akreditiv nebo nějakou jinou formu úvěrového pojištění,
 - iii) jakákoli jiná osoba, která vlastní práva k předmětu nebo na předmět;
- n) „vnitřní transakcí“ se rozumí transakce jednoho z druhů uvedených v čl. 2 odst. 2 písm. a) až c), pokud se těžiště hlavních nároků všech smluvních stran takové transakce a příslušný předmět (blíže určený v protokolu) nachází ve stejném smluvním státě v okamžiku uzavření smlouvy a pokud byl nárok vzniklý touto transakcí registrován v národním registru tohoto smluvního státu, který učinil prohlášení podle čl. 50 odst. 1;
- o) „mezinárodním nárokem“ se rozumí nárok věřitele, na který se vztahuje článek 2;
- p) „mezinárodním registrem“ se rozumí mezinárodní registrační zařízení vytvořené pro účely této úmluvy nebo protokolu;
- q) „smlouvou o pronájmu“ se rozumí smlouva, jejímž prostřednictvím jedna osoba (pronajímatel) udělí jiné osobě (nájemci) za nájemné nebo jinou platbu právo držby předmětu nebo kontroly nad předmětem (s opčním právem nebo bez něj);
- r) „vnitrostátním nárokem“ se rozumí nárok, který má věřitel na předmět a který vznikl na základě vnitřní transakce, na kterou se vztahuje prohlášení podle čl. 50 odst. 1;
- s) „mimosmluvním právem nebo nárokem“ se rozumí právo nebo nárok přiznaný podle práva smluvního státu, který učinil prohlášení podle článku 39 s cílem zajistit plnění závazku, včetně závazku vůči státu, státnímu subjektu či mezivládní nebo soukromé organizaci;
- t) „oznámením o vnitrostátním nároku“ se rozumí registrované oznámení nebo oznámení, které má být registrováno v mezinárodním registru, o tom, že byl založen národní nárok;
- u) „předmětem“ se rozumí předmět náležející do jedné z kategorií, na které se vztahuje článek 2;
- v) „již existujícím právem nebo nárokem“ se rozumí právo nebo nárok jakéhokoli druhu k předmětu nebo na předmět, které byly založeny nebo které vznikly před datem vstupu této úmluvy v platnost, vymezeným v čl. 60 odst. 2 písm. a);
- w) „výnosy“ se rozumí peněžní nebo nepeněžní výnosy vznikající v důsledku úplné nebo částečné ztráty nebo fyzického zničení předmětu nebo jeho celkové nebo částečné zabavení, vyvlastnění nebo zabránění;
- x) „potenciálním postoupením“ se rozumí postoupení, které má být provedeno v budoucnu při výskytu stanovené události bez ohledu na to, zda je nebo není výskyt této události jistý;
- y) „budoucím mezinárodním nárokem“ se rozumí nárok, který má být založen nebo poskytnut na předmět jako mezinárodní nárok v budoucnu při výskytu stanovené události (která může zahrnovat případ, kdy dlužník získá nárok na předmět) bez ohledu na to, zda je nebo není výskyt této události jistý;
- z) „budoucím prodejem“ se rozumí prodej, který má být proveden v budoucnu v případě výskytu stanovené události bez ohledu na to, zda je nebo není výskyt této události jistý;
- aa) „protokolem“ se rozumí v souvislosti s jakoukoli kategorií předmětu a souvisejícími právy, na něž se tato úmluva vztahuje, protokol vztahující se k uvedené kategorii předmětu a souvisejícím právům;
- bb) „registrovaným“ se rozumí registrovaný v mezinárodním registru podle kapitoly V;
- cc) „registrovaným nárokem“ se rozumí mezinárodní nárok, registraci podléhající mimosmluvní právo či nárok nebo národní nárok blíže určený v oznámení o národním nároku zaregistrovaný podle kapitoly V;
- dd) „registrovatelným mimosmluvním právem nebo nárokem“ se rozumí mimosmluvní právo nebo nárok podléhající registraci podle prohlášení předaného k uložení v souladu s článkem 40;

- ee) „registrátorem“ se rozumí v souvislosti s protokolem osoba nebo organizace takto určená uvedeným protokolem nebo jmenovaná podle čl. 17 odst. 2 písm. b);
- ff) „registračním řádem“ se rozumí registrační řád vypracovaný nebo schválený orgánem dozoru v souladu s protokolem;
- gg) „prodejem“ se rozumí převod vlastnictví předmětu podle smlouvy o prodeji;
- hh) „zajištěným závazkem“ se rozumí závazek zajištěný zástavním právem;
- ii) „zástavní smlouvou“ se rozumí smlouva, kterou strana poskytující zástavu udělí nebo se zaváže udělit straně přijímající zástavu právo (včetně vlastnického nároku) na předmět, s cílem zajistit plnění jakéhokoli stávajícího nebo budoucího závazku strany poskytující zástavu nebo třetí strany;
- jj) „zástavním právem“ se rozumí právo vytvořené zástavní smlouvou;
- kk) „orgánem dozoru“ se rozumí v souvislosti s protokolem orgán dozoru uvedený v čl. 17 odst. 1;
- ll) „ujednáním o výhradě vlastnického práva“ se rozumí ujednání o prodeji předmětu s podmínkou, že vlastnictví nepřejde, dokud nebude splněna podmínka nebo podmínky stanovené ve smlouvě;
- mm) „neregistrovaným nárokem“ se rozumí smluvní nárok nebo mimosmluvní právo nebo nárok (kromě nároku, na který se vztahuje článek 39), který nebyl zaregistrován nebo který nepodléhá registraci podle této úmluvy, a
- nn) „písemným“ se rozumí záznam informací (včetně informací předávaných dálkovým přenosem), který je proveden v hmotné nebo jiné formě a může být v hmotné formě reprodukován při další příležitosti a který přiměřeným způsobem udává souhlas dané osoby se záznamem.
- a) udělila strana poskytující zástavu prostřednictvím zástavní smlouvy;
- b) byl převeden na osobu, která je potenciálním kupujícím podle smlouvy o výhradě vlastnického práva, nebo
- c) byl převeden na osobu, která je pronajímatelem podle smlouvy o pronájmu. Nárok spadající do působnosti písmene a) nespadá zároveň do působnosti písmene b) nebo c).

3. Do kategorií uvedených v předchozím odstavci patří

- a) draky letadel, letecké motory a vrtulníky;
- b) kolejová vozidla a
- c) kosmické prostředky.

4. Použitelné právo stanoví, zda nárok, na který se vztahuje odstavec 2, spadá do působnosti písmene a), b) nebo c) uvedeného odstavce.

5. Mezinárodní nárok na předmět se vztahuje i na výnosy z něj plynoucí.

Článek 3

Oblast působnosti

1. Tato úmluva se použije, pokud se v době uzavření smlouvy, kterou se vytvoří nebo poskytne mezinárodní nárok, nachází dlužník ve smluvním státě.

2. Skutečnost, že se věřitel nachází v jiném než smluvním státě, nemá na použitelnost této úmluvy vliv.

Článek 4

Kde se dlužník nachází

1. Pro účely čl. 3 odst. 1 se dlužník nachází ve smluvním státě:

- a) podle jehož právního řádu byl zapsán do obchodního rejstříku nebo byl založen;
- b) v němž má sídlo zapsané v obchodním rejstříku nebo statutární sídlo;
- c) v němž má správní ústředí nebo
- d) v němž má své místo podnikání.

Článek 2

Mezinárodní nárok

1. Tato úmluva stanoví vznik a účinky mezinárodního nároku na určité kategorie mobilního zařízení a souvisejících práv.

2. Pro účely této úmluvy je mezinárodním nárokem na mobilní zařízení nárok vzniklý podle článku 7 na jednoznačně identifikovatelný předmět náležející do jedné z kategorií předmětů uvedených v odstavci 3 a jmenovaných v protokolu, a který

2. Místem podnikání podle odkazu v písmeni d) předchozího odstavce se rozumí, pokud má dlužník více než jedno místo podnikání, jeho hlavní místo podnikání, a když žádné místo podnikání nemá, místo jeho obvyklého bydliště.

Článek 5

Výklad a použitelné právo

1. Při výkladu této úmluvy je třeba přihlížet k jejím cílům uvedeným v odůvodnění, k jejímu mezinárodnímu charakteru a k potřebě podporovat jednotnost a předvídatelnost jejího používání.

2. Otázky, které se týkají záležitostí upravovaných touto úmluvou a které v ní nejsou výslovně řešeny, musí být řešeny v souladu s obecnými zásadami, na nichž je úmluva založena, nebo při neexistenci takových zásad v souladu s použitelným právem.

3. Odkazy na použitelné právo se rozumí odkazy na vnitrostátní právní normy použitelné podle předpisů, které existují ve státě soudu pro účely provádění mezinárodního soukromého práva.

4. Je-li stát tvořen několika územními jednotkami, každá z nichž má své vlastní právní normy v souvislosti s věcí, která má být rozhodnuta, a není-li příslušná územní jednotka uvedena, určí územní jednotku, jejíž právní normy jsou použitelné, právo předmětného státu. Při neexistenci těchto právních norem se použije právo územní jednotky, která je s daným případem nejvíce spojená.

Článek 6

Vztah mezi úmluvou a protokolem

1. Tato úmluva a protokol jsou chápány a vykládány jako jediná dohoda.

2. V případě jakéhokoli rozporu mezi úmluvou a protokolem je rozhodující protokol.

KAPITOLA II

VZNIK MEZINÁRODNÍHO NÁROKU

Článek 7

Formální požadavky

Jako mezinárodní nárok podle této úmluvy nárok vznikne, pokud smlouva, jejímž prostřednictvím je nárok založen nebo přiznán:

a) je v písemné formě;

b) vztahuje se na předmět, s nímž jsou strana poskytující zástavu, potenciální prodávající nebo pronajímatel oprávněni nakládat;

c) umožňuje identifikaci předmětu v souladu s protokolem a

d) v případě zástavní smlouvy poskytuje možnost určit zajištěné závazky, avšak bez potřeby uvést částku nebo maximální zajištěnou částku.

KAPITOLA III

PRÁVA V PŘÍPADĚ NEPLNĚNÍ ZÁVAZKŮ

Článek 8

Práva strany přijímající zástavu

1. V případě neplnění závazků, jak je uvedeno v článku 11, může strana přijímající zástavu, pokud s tím strana poskytující zástavu někdy vyslovila souhlas, a s výhradou případného prohlášení, které mohl učinit smluvní stát podle článku 54, uplatnit kterýkoli jeden nebo více z těchto právních prostředků:

a) ujmout se držby nebo kontroly nad jakýmkoli předmětem, který jí byl zastaven;

b) kterýkoli takový předmět prodat nebo pronajmout;

c) vybrat nebo přijmout jakýkoli příjem nebo zisk plynoucí ze správy nebo využívání každého takového předmětu.

2. Strana přijímající zástavu může také požádat o soudní příkaz schvalující nebo nařizující kterýkoli z úkonů uvedených v předchozím odstavci.

3. Každý opravný prostředek stanovený v odst. 1 písm. a), b) nebo c) nebo v článku 13 se uplatní hospodářsky přiměřeným způsobem. Za uplatněný hospodářsky přiměřeným způsobem se opravný prostředek považuje, pokud je uplatněn v souladu s ustanovením zástavní smlouvy a toto ustanovení není zjevně nepřiměřené.

4. Strana přijímající zástavu, která navrhuje prodej nebo pronájem předmětu podle odstavce 1, písemně oznámí navrhovaný prodej nebo pronájem přiměřenou dobu předem

a) zúčastněným stranám uvedeným v čl. 1 písm. m) bodech i) a ii) a

b) zúčastněným stranám uvedeným v čl. 1 písm. m) bodě iii), které v přiměřené době před prodejem nebo pronájmem oznámily straně přijímající zástavu svoje práva.

5. Jakákoli částka, kterou strana přijímající zástavu vybrala nebo obdržela v důsledku uplatnění kteréhokoli právního prostředku uvedeného v odstavci 1 nebo 2, se použije na vyrovnání zajištěných závazků.

6. Pokud částky, které vybrala nebo obdržela strana přijímající zástavu v důsledku uplatnění kteréhokoli právního prostředku uvedeného v odstavci 1 nebo 2, překročí částku zajištěnou zástavním nárokem a veškerých přiměřených nákladů vzniklých v souvislosti s uplatněním některého takového právního prostředku a pokud soud nenařídí něco jiného, rozdělí pak strana přijímající zástavu tento přeplatek držitelům dalších nároků, které byly zaregistrovány nebo které byly straně přijímající zástavu oznámeny, a to podle pořadí, a případný zůstatek zaplatí straně poskytující zástavu.

Článek 9

Převod vlastnictví k předmětu k uspokojení závazku; vyplacení zástavy

1. Kdykoli v případě neplnění závazku ve smyslu článku 11 se mohou všechny zúčastněné strany a strana přijímající zástavu dohodnout, že vlastnictví (nebo jakékoli jiné právo strany poskytující zástavu) jakéhokoli předmětu, na který se vztahuje zástavní právo, přejde na stranu přijímající zástavu na nebo k uspokojení zajištěných závazků.

2. Soud může na žádost strany přijímající zástavu nařídít, aby bylo vlastnictví (nebo jakékoli jiné právo strany poskytující zástavu) jakéhokoli předmětu, na který se vztahuje zástavní právo, převedeno na stranu přijímající zástavu na nebo k uspokojení zajištěných závazků.

3. Soud žádosti podle předchozího odstavce vyhoví, jen pokud bude částka zajištěných závazků, které mají být tímto převodem uspokojeny, úměrná hodnotě předmětu, když se vezmou v úvahu veškeré platby, které má strana přijímající zástavu provést ve prospěch kterékoli ze zúčastněných stran.

4. Kdykoli v případě neplnění závazku ve smyslu článku 11, avšak před prodejem zatíženého předmětu nebo vydáním příkazu podle odstavce 2 může strana poskytující zástavu nebo kterákoli zúčastněná strana zástavní nárok vyrovnat zaplacením celé zajištěné částky, s výhradou pronájmu poskytnutého stranou přijímající zástavu podle čl. 8 odst. 1 písm. b) nebo příkazu podle čl. 8 odst. 2. Pokud v případě takového neplnění závazku provede úhradu celé zajištěné částky jiná zúčastněná strana než dlužník, přejdou práva strany přijímající zástavu na tuto stranu.

5. Vlastnictví nebo jakýkoli jiný nárok strany poskytující zástavu přecházející při prodeji podle čl. 8 odst. 1 písm. b) nebo přecházející podle odstavce 1 nebo 2 tohoto článku jsou prosté jakéhokoli jiného nároku, před kterým má zástavní právo strany přijímající zástavu přednost podle ustanovení článku 29.

Článek 10

Práva potenciálního prodávajícího nebo pronajímatele

V případě neplnění závazku podle smlouvy o výhradě vlastnického práva nebo podle smlouvy o pronájmu ve smyslu článku 11 může potenciální prodávající nebo případně pronajímatel

a) s výhradou jakéhokoli prohlášení, které mohl učinit smluvní stát podle článku 54, smlouvu ukončit a ujmout se držby

nebo kontroly nad jakýmkoli předmětem, na který se smlouva vztahuje, nebo

b) požádat soud o příkaz schvalující nebo nařizující kterýkoli z těchto úkonů.

Článek 11

Neplnění závazku

1. Dlužník a věřitel se mohou kdykoli písemně dohodnout na událostech, které znamenají neplnění závazků nebo vedou ke vzniku práv a opravných prostředků blíže určených v člancích 8 až 10 a v článku 13.

2. Když se dlužník a věřitel na tom nedohodnou, rozumí se „neplněním závazku“ pro účely článků 8 až 10 a článku 13 neplnění závazku, které v podstatě věřitele připraví o to, co je podle smlouvy oprávněn očekávat.

Článek 12

Další práva

Jakákoli další práva přípustná podle použitelného práva, včetně práv, na nichž se dohodnou smluvní strany, mohou být uplatněna, pokud nejsou v rozporu se závaznými ustanoveními této kapitoly uvedenými v článku 15.

Článek 13

Předběžná opatření

1. S výhradou prohlášení, které může učinit podle článku 55, zajistí smluvní stát, aby věřitel, který předloží důkazy, že dlužník neplní závazky, měl možnost do vynesení konečného rozhodnutí o jeho nároku a v rozsahu, v jakém s tím dlužník v libovolném čase vyslovil souhlas, získat rychle od soudu předběžné opatření ve formě jednoho nebo více těchto rozhodnutí, o které věřitel požádá:

- a) o zachování předmětu a jeho hodnoty;
- b) o držbě, kontrole nebo úschově předmětu;
- c) o stažení předmětu z oběhu a
- d) o pronájmu nebo s výjimkou případů, na které se vztahují písm. a) až c), o správě předmětu a příjmu z ní plynoucího.

2. Při vydávání rozhodnutí podle předchozího odstavce může soud uložit podmínky, které považuje za nezbytné na ochranu zúčastněných osob v případě, kdy věřitel

a) nesplní při provádění rozhodnutí o takovém předběžném opatření některý ze svých závazků vůči dlužníkovi podle této úmluvy nebo protokolu nebo

b) neprokáže při konečném rozhodování celý svůj nárok nebo jeho část.

3. Před vydáním kteréhokoli rozhodnutí podle odstavce 1 může soud požádat, aby kterékoli zúčastněné straně bylo podáno oznámení o žádosti.

4. Nic v tomto článku se nedotýká použití čl. 8 odst. 3 ani neomezuje využití jiných forem předběžného opatření, než jak je stanoveno v odstavci 1.

Článek 14

Procesní požadavky

S výhradou čl. 54 odst. 2 se každý opravný prostředek stanovený v této kapitole uplatní v souladu s postupem předepsaným právem místa, kde má být opravný prostředek uplatněn.

Článek 15

Odchylky

V rámci svých vzájemných vztahů se mohou kterékoli dvě nebo větší počet smluvních stran uvedených v této kapitole kdykoli na základě písemné smlouvy odchýlit od jakýchkoli předchozích ustanovení této kapitoly nebo změnit jejich účinek, s výjimkou čl. 8 odst. 3 až 6, čl. 9 odst. 3 a 4, čl. 13 odst. 2 a článku 14.

KAPITOLA IV

MEZINÁRODNÍ REGISTRAČNÍ SYSTÉM

Článek 16

Mezinárodní registr

1. Zřizuje se mezinárodní registr pro registraci
 - a) mezinárodních nároků, potenciálních mezinárodních nároků a mimosmluvních práv a nároků podléhajících registraci;
 - b) postoupení a potenciálních postoupení mezinárodních nároků;
 - c) nabytí mezinárodních nároků formou zákonné nebo smluvní subrogace podle použitelného práva;
 - d) oznámení o národních nárocích a
 - e) podřízení nároků uvedených v některém z předchozích písmen.
2. Pro různé kategorie předmětů a souvisejících práv mohou být zřízeny odlišné mezinárodní registry.
3. Pro účely této kapitoly a kapitoly V zahrnuje v případě potřeby pojem „registrace“ změnu, prodloužení nebo zrušení registrace.

Článek 17

Orgán dozoru a registrátor

1. Zřizuje se orgán dozoru, jak je stanoveno v protokolu.
2. Orgán dozoru
 - a) zřídí nebo zajistí zřízení mezinárodního registru;
 - b) pokud protokol nestanoví něco jiného, jmenuje a odvolává registrátora;
 - c) zajistí, aby byla veškerá práva potřebná pro trvale účinné fungování mezinárodního registru v případě změny registrátora svěřena novému registrátorovi nebo aby byla na něj převoditelná;
 - d) po konzultacích se smluvními státy vypracuje nebo schválí a zajistí vydání pravidel podle protokolu, která se týkají činnosti mezinárodního registru;
 - e) stanoví správní postupy, jejichž prostřednictvím mohou být podávány orgánu dozoru stížnosti na činnost mezinárodního registru;
 - f) vykonává dohled nad registrátorem a chodem mezinárodního registru;
 - g) na žádost registrátora mu poskytuje pokyny, které orgán dozoru považuje za vhodné;
 - h) stanoví a pravidelně přezkoumává strukturu poplatků, které mají být účtovány za služby a zařízení mezinárodního registru;
 - i) provádí vše nezbytné, aby byla zajištěna existence účinného, na oznámeních založeného elektronického registračního systému pro naplnění cílů této úmluvy a protokolu, a
 - j) podává pravidelně smluvním státům zprávy o plnění svých povinností podle této úmluvy a protokolu.
3. Orgán dozoru může uzavřít jakoukoli smlouvu potřebnou pro plnění svých funkcí, včetně jakékoli smlouvy uvedené v čl. 27 odst. 3.
4. Orgán dozoru vlastní veškerá vlastnická práva k databázím a archivům mezinárodního registru.

5. Registrátor zajistí účinné fungování mezinárodního registru a plní funkce svěřené mu touto úmluvou, protokolem a pravidly.

KAPITOLA V

DALŠÍ ZÁLEŽITOSTI SOUVISEJÍCÍ S REGISTRACÍ

Článek 18

Podmínky registrace

1. Protokol a registrační řád stanoví podmínky, včetně kritérií pro identifikaci předmětu:

- a) pro provedení registrace (včetně ustanovení o předchozím elektronickém zaslání souhlasu osoby, jejíž souhlas je požadován podle článku 20);
- b) pro vyhledávání a vydávání osvědčení o výsledku vyhledávání a s ohledem na to;
- c) pro zachování důvěrnosti jiných informací a dokumentů mezinárodního registru než informací a dokumentů souvisejících s provedením registrace.

2. Registrátor nemá za povinnost zjišťovat, zda byl souhlas s registrací podle článku 20 skutečně poskytnut nebo zda je platný.

3. Když se nárok registrovaný jako potenciální mezinárodní nárok stane mezinárodním nárokem, žádná další registrace se nepožaduje, pokud zaregistrované informace postačují pro registraci mezinárodního nároku.

4. Registrátor zařídí, aby byly registrované informace vloženy do databáze mezinárodního registru a daly se vyhledávat v chronologickém pořadí podle jejich přijetí, a příslušný spis proto obsahuje údaj o datu a čase přijetí.

5. Protokol může stanovit, že smluvní stát může jmenovat na svém území subjekt nebo subjekty s funkcí kontaktního místa nebo kontaktních míst, přes která jsou nebo mohou být informace požadované pro registraci zasílány mezinárodnímu registru. Smluvní stát přistupující k takovému jmenování může předepsat případné podmínky, které mají být splněny před odesláním těchto informací mezinárodnímu registru.

Článek 19

Platnost a čas registrace

1. Registrace je platná, jen pokud je provedena v souladu s článkem 20.

2. Registrace, pokud je platná, je dokončena vložением požadovaných informací do databáze mezinárodního registru takovým způsobem, aby se dala zpětně vyhledat.

3. Registrace se dá pro účely předchozího odstavce vyhledat od okamžiku, kdy

- a) jí mezinárodní registr přidělil pořadové číslo jednacích a
- b) registrované informace, včetně čísla spisu, jsou trvale uloženy a je možné je v mezinárodním registru zpřístupnit.

4. Když se nárok, který byl nejdříve zaregistrován jako potenciální mezinárodní nárok, stane mezinárodním nárokem, považuje se tento mezinárodní nárok za zaregistrovaný v čase registrace potenciálního mezinárodního nároku, pokud byla registrace platná v okamžiku bezprostředně před vznikem mezinárodního nároku, jak je stanoveno v článku 7.

5. Předchozí odstavec se přiměřeně použije na registraci potenciálního postoupení mezinárodního nároku.

6. Registraci lze vyhledat v databázi mezinárodního registru podle kritérií předepsaných protokolem.

Článek 20

Souhlas s registrací

1. Mezinárodní nárok, potenciální mezinárodní nárok nebo postoupení či potenciální postoupení mezinárodního nároku mohou být zaregistrovány a každá taková registrace může být pozměněna nebo před uplynutím její platnosti prodloužena kteroukoli smluvní stranou s písemným souhlasem druhé strany.

2. Podřízenost mezinárodního nároku jinému mezinárodnímu nároku může být kdykoli zaregistrována stranou nebo s písemným souhlasem strany, jejíž nárok byl podřízen.

3. Registrace může být zrušena stranou nebo s písemným souhlasem strany, v jejíž prospěch byla provedena.

4. Nabytí mezinárodního nároku zákonnou nebo smluvní subrogací si může nechat zaregistrovat osoba, která práva přebrala.

5. Mimosmluvní právo nebo nárok podléhající registraci může nechat zaregistrovat jeho držitel.

6. Oznámení o národním nároku může nechat zaregistrovat jeho držitel.

Článek 21

Trvání registrace

Registrace mezinárodního nároku zůstane v platnosti do jejího zrušení nebo uplynutí doby stanovené při registraci.

Článek 22

Vyhledávání

1. Kdokoli může způsobem předepsaným protokolem a pravidly pomocí elektronických prostředků vyhledat nebo požádat o vyhledání nároků nebo potenciálních mezinárodních nároků zaregistrovaných v mezinárodním registru.

2. Při doručení takové žádosti vydá registrátor způsobem předepsaným protokolem a pravidly osvědčení o výsledcích elektronickými prostředky provedeného vyhledávání k příslušnému předmětu, které

a) uvede všechny registrované informace, které se k němu vztahují, spolu s údaji o datu a čase registrace těchto informací nebo

b) konstatuje, že mezinárodní registr žádné takové informace neobsahuje.

3. Osvědčení o výsledcích vyhledávání, vydané podle předchozího odstavce, uvede, že věřitel jmenovaný v registrovaných informacích nabyl nebo hodlá nabýt mezinárodní nárok na předmět, ale neuvede, zda to, co je registrováno, je mezinárodním nárokem nebo potenciálním mezinárodním nárokem, i když to je možné z příslušných registrovaných informací zjistit.

Článek 23

Seznam prohlášení a vyhlášených mimosmluvních práv nebo nároků

Registrátor vede seznam prohlášení, odvolaných prohlášení a těch kategorií mimosmluvních práv a nároků, které deponitář oznámil registrátorovi jako vyhlášené smluvními státy v souladu s články 39 a 40, a dále seznam dat každého takového prohlášení nebo odvolaného prohlášení. Tento seznam se ukládá, lze v něm vyhledávat podle jména státu, který učinil prohlášení, a způsobem stanoveným protokolem a pravidly je přístupný komukoli, kdo o to požádá.

Článek 24

Důkazní hodnota osvědčení

Listina ve formě předepsané registračním řádem, která má sloužit jako osvědčení vydané mezinárodním registrem, má platnost důkazu *prima facie*:

a) že byla vydána jako taková, a

b) skutečností v ní uvedených, včetně data a času registrace.

Článek 25

Zrušení registrace

1. V případě, když byly závazky zajištěné registrovaným zástavním právem nebo závazky vedoucí ke vzniku registrovaného mimosmluvního práva nebo nároku vyrovnány nebo když byly splněny podmínky převodu právního titulu podle registrované smlouvy o výhradě vlastnického práva, zařídí držitel takového nároku bez zbytečného odkladu zrušení registrace po doručení nebo obdržení písemné žádosti dlužníka na své adrese uvedené při registraci.

2. V případě, když byl zaregistrován potenciální mezinárodní nárok nebo potenciální postoupení mezinárodního nároku, zařídí možný věřitel nebo možný postupník bez zbytečného odkladu zrušení registrace po doručení nebo obdržení písemné žádosti možného dlužníka nebo postupitele na své adrese uvedené při registraci, a to předtím, než možný věřitel nebo postupník poskytne protihodnotu nebo přijme závazek poskytnout protihodnotu.

3. V případě, když byly vyrovnány závazky zajištěné národním nárokem specifikovaným v registrovaném oznámení o národním nároku, držitel takového nároku bez zbytečného odkladu zařídí zrušení registrace po doručení nebo obdržení písemné žádosti dlužníka na své adrese uvedené při registraci.

4. V případě, že registrace neměla být provedena nebo je nesprávná, osoba, v jejíž prospěch byla registrace provedena, zařídí bez zbytečného odkladu její zrušení nebo změnu po doručení nebo obdržení písemné žádosti dlužníka na své adrese uvedené při registraci.

Článek 26

Přístup k mezinárodním registračním službám

Nikomu není odepřen přístup k registračním a vyhledávacím službám mezinárodního registru z jakéhokoli jiného důvodu, než je nedodržení postupů předepsaných v této kapitole.

KAPITOLA VI

VÝSADY A IMUNITY ORGÁNU DOZORU A REGISTRÁTORA

Článek 27

Právní subjektivita; imunita

1. Orgán dozoru získá mezinárodněprávní subjektivitu, pokud ji už nemá.

2. Orgán dozoru, jeho úředníci a zaměstnanci požívají imunitu před soudním a správním řízením, jak je blíže stanoveno v protokolu.

3. a) Orgán dozoru je osvobozen od daní a požívá další výsady podle dohody s hostitelským státem.

b) Pro účely tohoto odstavce se „hostitelským státem“ rozumí stát, v němž má orgán dozoru svoje sídlo.

4. Majetek, dokumenty, databáze a archivy mezinárodního registru jsou nedotknutelné a nepodléhají zabavení nebo jinému soudnímu či správnímu řízení.

5. Pro účely jakéhokoli nároku uplatňovaného proti registrátorovi podle čl. 28 odst. 1 nebo podle článku 44 má navrhovatel právo na přístup k informacím a dokumentům, které jsou nezbytné k tomu, aby navrhovatel mohl svůj nárok uplatnit.

6. Orgán dozoru se může vzdát nedotknutelnosti a imunity přiznané odstavcem 4.

KAPITOLA VII

ODPOVĚDNOST REGISTRÁTORA

Článek 28

Odpovědnost a finanční záruky

1. Registrátor je odpovědný za náhradu škody, kterou utrpěla nějaká osoba v přímém důsledku chyby nebo opomenutí registrátora a jeho úředníků a zaměstnanců nebo v důsledku špatného fungování mezinárodního registračního systému, s výjimkou případů, kdy bylo toto špatné fungování způsobeno událostí, které nebylo možné se vyhnout a ubránit a které nebylo možné předejít ani použitím osvědčených postupů uplatňovaných v současnosti v oblasti projektování a provozování elektronického registru, včetně těch, které se týkají zálohování, zabezpečení systému a vytváření sítí.

2. Registrátor není podle předchozího odstavce odpovědný za věcnou nesprávnost registrovaných informací, které registrátor obdržel nebo které zaslal ve formě, v jaké je obdržel, ani za činnosti a okolnosti, za které registrátor, jeho činitelé a zaměstnanci nenesou odpovědnost a které vznikly před přijetím registrovaných informací v mezinárodním registru.

3. Náhrada podle odstavce 1 může být snížena, pokud osoba, která škodu utrpěla, sama tuto škodu způsobila nebo k ní přispěla.

4. Registrátor sjedná pojištění nebo zajistí finanční záruku pokrývající odpovědnost uvedenou v tomto článku v rozsahu stanoveném orgánem dozoru a v souladu s protokolem.

KAPITOLA VIII

DŮSLEDKY MEZINÁRODNÍHO NÁROKU PRO TŘETÍ STRANY

Článek 29

Pořadí konkurujících si nároků

1. Registrovaný nárok má přednost před jakýmkoli jiným nárokem, který byl zaregistrován následně, a před neregistrovaným nárokem.

2. Přednost nároku, který byl zaregistrován jako první podle předchozího odstavce, platí:

a) i když byl první registrovaný nárok získán nebo zaregistrován s vědomím, že existuje jiný nárok, a

b) i v souvislosti s protihodnotou poskytnutou držitelem prvního zaregistrovaného nároku s touto znalostí.

3. Kupující předmětu získá svůj nárok na něj

a) s výhradou nároku, který byl už zaregistrován v okamžiku, kdy tento svůj nárok nabývá, a

b) jakožto oproštěný od neregistrovaného nároku, i když o existenci takového nároku věděl.

4. Potenciální kupující nebo nájemce získá svůj nárok nebo právo na uvedený předmět

a) s výhradou nároku, který byl zaregistrován před registrací mezinárodního nároku v držení jeho potenciálního prodejce nebo pronajímatele, a

b) jakožto oproštěný od nároku, který nebyl v té době registrován, i když o tomto nároku věděl.

5. Pořadí konkurujících si nároků nebo práv podle tohoto článku se může změnit smlouvou mezi držiteli předmětných nároků, avšak postupník podřízeného nároku není smlouvou o podřízenosti svého nároku vázán, pokud nebyla při postoupení podřízenost podle uvedené smlouvy zaregistrována.

6. Jakákoli přednost přiznaná podle tohoto článku nároku na předmět se vztahuje i na jeho výnosy.

7. Tato úmluva

- a) se nedotýká práv osoby na jinou položku než předmět, kterou měla tato osoba v držení před jejím instalováním do předmětu, pokud podle použitelného práva tato práva existují i po jejím instalování, a
- b) nebrání vzniku práv na jinou položku než předmět, která byla předtím instalována do předmětu, pokud taková práva vzniknou v souladu s použitelným právem.

Článek 30

Účinky insolvence

1. V případě insolvenčního řízení proti dlužníkovi je mezinárodní nárok platný, pokud byl uvedený nárok v souladu s touto úmluvou zaregistrován před zahájením konkurzního řízení.
2. Nic v tomto článku neohrožuje v případě insolvenčního řízení účinnost mezinárodního nároku, pokud je předmětný nárok platný podle použitelného práva.
3. Nic v tomto článku se nedotýká
 - a) jakýchkoli právních norem použitelných při insolvenčním řízení a týkajících se neplatnosti transakce uskutečněné s cílem dosáhnout přednosti určitých nároků nebo podvést věřitele nebo
 - b) jakýchkoli procesních pravidel pro prosazování práv na majetek, který je pod kontrolou nebo dohledem insolvenčního správce.

KAPITOLA IX

POSTOUPENÍ SOUVISEJÍCÍCH PRÁV A MEZINÁRODNÍCH NÁROKŮ, PRÁVA NA SUBROGACI

Článek 31

Účinky postoupení

1. Pokud se smluvní strany nedohodnou jinak, převede se na postupníka postoupením souvisejících práv, provedeným v souladu s článkem 32, také
 - a) odpovídající mezinárodní nárok a
 - b) všechny nároky a priority postupitele podle této úmluvy.
2. Nic v této úmluvě nebrání částečnému postoupení souvisejících práv postupitele. V případě takového částečného postoupení se mohou postupitel a postupník dohodnout na svých příslušných právech v souvislosti s odpovídajícím mezinárodním nárokem, který byl postoupen podle předchozího

odstavce, nikoli však způsobem, který by se negativně dotkl dlužníka bez jeho souhlasu.

3. S výhradou odstavce 4 určí prostředky ochrany a práva na započtení nároků, které má k dispozici dlužník vůči postupníkovi, použitelné právo.
4. Dlužník se může kdykoli písemně vzdát všech nebo kteréhokoli prostředku ochrany a práv na započtení nároků uvedených v předchozím odstavci, kromě prostředků ochrany v případě podvodného jednání ze strany postupníka.
5. V případě postoupení formou zástavy přecházejí postupovaná související práva opět na postupitele, pokud ještě existují v okamžiku, kdy byly závazky zajištěné postoupením splněny.

Článek 32

Formální požadavky postoupení

1. Postoupením souvisejících práv je odpovídající mezinárodní nárok převeden, jen pokud
 - a) je provedeno písemně;
 - b) umožní identifikovat související práva podle smlouvy, na jejímž základě vznikají, a
 - c) v případě postoupení formou zástavy umožní stanovit závazky zajištěné postoupením v souladu s protokolem, avšak bez potřeby uvést částku nebo maximální zajištěnou částku.
2. Postoupení mezinárodního nároku, který byl založen nebo poskytnut zástavní smlouvou, není platné, pokud nejsou také zároveň postoupena některá nebo všechna příslušná související práva.
3. Tato úmluva se nevztahuje na postoupení souvisejících práv, které není platné pro převod odpovídajícího mezinárodního nároku.

Článek 33

Povinnosti dlužníka vůči postupníkovi

1. Když byla související práva a odpovídající mezinárodní nárok převedeny v souladu s články 31 a 32, je dlužník v souvislosti s těmito právy a s tímto nárokem vázán postoupením a má za povinnost postupníkovi zaplatit nebo poskytnout jiné plnění, pouze pokud
 - a) byl dlužník písemným oznámením informován o postoupení postupitelem nebo z jeho pověření a
 - b) toto oznámení určuje související práva.

2. Bez ohledu na jakýkoli jiný důvod, podle něhož platba nebo jiné plnění zproští dlužníka jeho závazku, splní platba nebo plnění tento účel, jen když jsou provedeny v souladu s předchozím odstavcem.

3. Nic v tomto článku se nedotýká priority konkurujících si postoupení.

Článek 34

Práva při neplnění závazků v případě postoupení formou zástavy

Pokud postupitel neplní závazky podle postoupení souvisejících práv a odpovídajícího mezinárodního nároku provedeného formou zástavy, použijí se na vztahy mezi postupitelem a postupníkem články 8, 9 a 11 až 14 (v případě souvisejících práv se použijí, pokud jsou tato ustanovení použitelná na nehmotný majetek), jako kdyby odkazy

- a) na zajištěný závazek a zástavní nárok byly odkazy na závazek zajištěný postoupením souvisejících práv a odpovídajícího mezinárodního nároku a zástavního nároku vzniklého tímto postoupením;
- b) na stranu přijímající zástavu nebo věřitele nebo stranu poskytující zástavu nebo dlužníka byly odkazy na postupníka a postupitele;
- c) na držitele mezinárodního nároku byly odkazy na postupníka a
- d) na předmět byly odkazy na postoupená související práva a odpovídající mezinárodní nárok.

Článek 35

Přednost konkurujících si postoupení

1. V případě, kdy se vyskytnou konkurující si postoupení souvisejících práv a alespoň jedno z postoupení zahrnuje odpovídající mezinárodní nárok a je registrované, použijí se ustanovení článku 29, jako kdyby odkazy na registrovaný nárok byly odkazy na postoupení souvisejících práv a odpovídajícího mezinárodního nároku a jako kdyby odkazy na registrovaný nebo neregistrovaný nárok byly odkazy na registrované nebo neregistrované postoupení.

2. Článek 30 se použije na postoupení souvisejících práv, jako kdyby odkazy na mezinárodní nárok byly odkazy na postoupení souvisejících práv a odpovídajícího mezinárodního nároku.

Článek 36

Přednost postupníka souvisejících práv

1. Postupník souvisejících práv a odpovídajícího mezinárodního nároku, jehož postoupení bylo zaregistrováno, má přednost před jiným postupníkem souvisejících práv podle čl. 35 odst. 1, pouze

- a) pokud smlouva, podle které související práva vznikají, uvádí, že jsou zajištěná předmětem nebo s ním spojená a
- b) pokud jsou související práva spojená s předmětem.

2. Pro účely písmene b) předchozího odstavce jsou související práva s předmětem spojená, jen pokud se skládají z práv na platbu nebo plnění, která se týkají

- a) částky zaplacené jako záloha a využité na zakoupení předmětu;
- b) částky zaplacené jako záloha a využité pro koupi jiného předmětu, na který měl postupitel jiný mezinárodní nárok, pokud postupitel převedl uvedený nárok na postupníka a postoupení bylo zaregistrováno;
- c) ceny splatné za předmět;
- d) nájemného, které je splatné v souvislosti s předmětem, nebo
- e) jiných závazků, které vznikly v důsledku transakce uvedené v některém z předchozích písmen.

3. Ve všech jiných případech je prioritou konkurujících si postoupení souvisejících práv určena použitelným právem.

Článek 37

Účinky insolvence postupitele

Na insolvenční řízení proti postupiteli se použijí ustanovení článku 30, jako kdyby odkazy na dlužníka byly odkazy na postupitele.

Článek 38

Subrogace

1. S výhradou odstavce 2 se nic v této úmluvě nedotýká nabytí souvisejících práv a odpovídajícího mezinárodního nároku formou zákonné nebo smluvní subrogace podle použitelného práva.

2. Přednost mezi jakýmkoli nárokem uvedeným v předchozím odstavci a konkurujícím nárokem může být změněna písemnou smlouvou mezi držiteli předmětných nároků, avšak postupník podřízeného nároku není smlouvou o podřízenosti tohoto nároku vázán, pokud nebyla při postoupení podřízenost podle této smlouvy zaregistrována.

KAPITOLA X

PRÁVA NEBO NÁROKY, KTERÉ JSOU PŘEDMĚTEM PROHLÁŠENÍ SMLUVNÍCH STÁTŮ

Článek 39

Práva, která mají přednost bez registrace

1. Smluvní stát může kdykoli formou prohlášení uloženého u depozitáře protokolu obecně nebo konkrétně vyhlásit:

- a) kategorie mimosmluvních práv nebo nároků (kromě práv nebo nároků, na které se vztahuje článek 40), které mají podle práva uvedeného státu přednost před nárokem na předmět, jež je rovnocenná přednosti držitele registrovaného mezinárodního nároku, a které mají přednost před registrovaným mezinárodním nárokem bez ohledu na to, zda je nebo není tento nárok spojen s konkurzním řízením, a
- b) že se nic v této úmluvě nedotýká práva státu nebo státního subjektu, mezivládní organizace nebo jiného soukromého poskytovatele veřejných služeb zadržet a ponechat si předmět v souladu s právem tohoto státu za zaplacení částek, které jsou takovému subjektu, organizaci nebo poskytovateli dlužné v přímé souvislosti se službami pro uvedený nebo jiný předmět.

2. V prohlášení učiněném podle předchozího odstavce může být uvedeno, že se vztahuje na kategorie, které vzniknou po uložení uvedeného prohlášení.

3. Mimosmluvní právo nebo nárok má přednost před mezinárodním nárokem, jen pokud patří do kategorie, na kterou se vztahuje prohlášení, které bylo uloženo před registrací mezinárodního nároku.

4. Bez ohledu na předchozí odstavec může smluvní stát při ratifikaci, přijetí, schválení nebo přistoupení k protokolu prohlásit, že právo nebo nárok kategorie, na kterou se vztahuje prohlášení učiněné podle odst. 1 písm. a), má přednost před mezinárodním nárokem, který byl zaregistrován před datem této ratifikace, přijetí, schválení nebo přistoupení.

Článek 40

Registraci podléhající mimosmluvní práva nebo nároky

Smluvní stát může kdykoli v prohlášení uloženém u depozitáře protokolu uvést seznam kategorií mimosmluvních práv nebo nároků, které podléhají registraci podle této úmluvy v souvislosti s jakoukoli kategorií předmětů, jako kdyby byla

tato práva nebo nároky mezinárodními nároky a byla upravena v souladu s tím. Toto prohlášení lze čas od času pozměnit.

KAPITOLA XI

POUŽITÍ ÚMLUVY NA PRODEJE

Článek 41

Prodej a potenciální prodej

Tato úmluva se použije na prodej nebo potenciální prodej předmětu, jak je stanoveno v protokolu s případnými změnami, které v něm mohou být provedeny.

KAPITOLA XII

SOUDNÍ PRÁVOMOC

Článek 42

Volba soudu

1. S výhradou článků 43 a 44 mají soudy smluvního státu, které si zvolily smluvní strany transakce, pravomoc v souvislosti s jakoukoli žalobou podanou podle této úmluvy, bez ohledu na to, zda má nebo nemá zvolený soud nějaké spojení se smluvními stranami nebo transakcí. Pokud se strany nedohodnou jinak, půjde o výlučnou soudní pravomoc.

2. Každá taková smlouva se uzavře písemně nebo jiným způsobem, který je v souladu s formálními požadavky práva státu zvoleného soudu.

Článek 43

Soudní pravomoc podle článku 13

1. K vydání předběžného opatření v souvislosti s předmětem podle čl. 13 odst. 1 písm. a), b) a c) a čl. 13 odst. 4 mají soudní pravomoc soudy smluvního státu, které si vybraly smluvní strany, a soudy smluvního státu, na jehož území se daný předmět nachází.

2. Soudní pravomoc k vydání předběžného opatření podle čl. 13 odst. 1 písm. d) nebo jiného předběžného opatření podle čl. 13 odst. 4 mohou vykonat buď

a) soudy zvolené smluvními stranami, nebo

b) soudy smluvního státu, na jehož území se dlužník nachází, pokud jde o předběžné opatření, které je na základě podmínek jeho vydání vymahatelné jen na území uvedeného smluvního státu.

3. Soud má pravomoc podle předchozích odstavců, i když bude nebo může být konečné rozhodnutí o nároku uvedené v čl. 13 odst. 1 vyneseno soudem jiného smluvního státu nebo rozhodčím řízením.

Článek 44

Pravomoc vydávat soudní příkazy registrátorovi

1. Soudy v místě, kde má své správní ústředí registrátor, mají výlučnou soudní pravomoc přiznávat náhradu škody nebo vydávat soudní příkazy registrátorovi.

2. V případě, že osoba neodpoví na žádost podanou podle článku 25 a uvedená osoba přestala existovat nebo ji není možné najít se záměrem vydat jí příkaz požadující, aby zrušila zrušení registrace, mají soudy uvedené v předchozím odstavci výlučnou pravomoc vydat na žádost dlužníka nebo možného dlužníka příkaz požadující na registrátorovi, aby registraci zrušil.

3. V případě, že osoba nevyhoví příkazu soudu, který má pravomoc podle této úmluvy, nebo v případě národního nároku příkazu soudu příslušné pravomoci, který požaduje, aby uvedená osoba změnila nebo zrušila registraci, mohou soudy uvedené v odstavci 1 naříditi registrátorovi, aby přijal opatření k uskutečnění uvedeného příkazu.

4. Pokud předchozí odstavce nestanoví jinak, nesmí žádný soud vydávat příkazy nebo vynášet rozsudky či rozhodnutí proti registrátorovi nebo jež jej mají vázat.

Článek 45

Soudní pravomoc při konkurzních řízeních

Ustanovení této kapitoly se na konkurzní řízení nevztahují.

KAPITOLA XIII

VZTAH K JINÝM ÚMLUVÁM

Článek 45a

Vztah k Úmluvě Organizace spojených národů o postoupení pohledávek v zahraničním obchodě

Tato úmluva má přednost před Úmluvou Organizace spojených národů o postoupení pohledávek v zahraničním obchodě, která byla otevřena k podpisu v New Yorku dne 12. prosince 2001, a to v části o postoupení pohledávek představujících související práva spojená s mezinárodními nároky na letecké předměty, kolejová vozidla a kosmické prostředky.

Článek 46

Vztah k Úmluvě UNIDROIT o mezinárodním finančním leasingu

Protokol může určit vztah mezi touto úmluvou a Úmluvou UNIDROIT o mezinárodním finančním leasingu, která byla podepsána v Ottawě dne 28. května 1988.

KAPITOLA XIV

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 47

Podpis, ratifikace, přijetí, schválení nebo přistoupení

1. Tato úmluva je otevřena k podpisu v Kapském Městě dne 16. listopadu 2001 státům, které se zúčastnily diplomatické konference o přijetí úmluvy o mobilním zařízení a leteckého protokolu konané v Kapském Městě ve dnech od 29. října do 16. listopadu 2001. Po 16. listopadu 2001 je úmluva otevřena k podpisu všem státům v sídle Mezinárodního ústavu pro sjednocení mezinárodního práva soukromého (UNIDROIT) v Římě až do jejího vstupu v platnost podle článku 49.

2. Tato úmluva podléhá ratifikaci, přijetí nebo schválení státy, které ji podepsaly.

3. Kterýkoli stát, který tuto úmluvu nepodepíše, k ní může kdykoli přistoupit.

4. Ratifikace, přijetí, schválení nebo přistoupení se uskuteční uložením odpovídající listiny u depozitáře.

Článek 48

Organizace regionální hospodářské integrace

1. Organizace regionální hospodářské integrace, která je tvořena svrchovanými státy a má pravomoc nad určitými otázkami upravovanými touto úmluvou, může rovněž podepsat, přijmout či schválit tuto úmluvu nebo k ní přistoupit. Organizace regionální hospodářské integrace má v takovém případě práva a povinnosti smluvního státu v rozsahu své pravomoci, kterou má uvedená organizace nad záležitostmi upravovanými touto úmluvou. Pokud je v této úmluvě rozhodující počet smluvních států, organizace regionální hospodářské spolupráce se nepočítá za smluvní stát navíc k jejím členským státům, které jsou zároveň smluvními státy.

2. Organizace regionální hospodářské integrace vydá při podpisu, přijetí, schválení nebo přistoupení prohlášení ukládané u depozitáře, které blíže určí záležitosti upravované touto úmluvou, pro které na ni její členské státy přenesly pravomoc. Organizace regionální hospodářské spolupráce neprodleně oznámí depozitáři každou změnu v rozdělení pravomoci, včetně nově přenesené pravomoci, které byly specifikovány v prohlášení podle tohoto odstavce.

3. Jakýkoli odkaz na „smluvní stát“ nebo „smluvní státy“ nebo na „stát, který je smluvní stranou“ nebo „státy, které jsou smluvními stranami“ v této úmluvě se vztahuje stejným způsobem na organizaci regionální hospodářské spolupráce, když to souvislosti vyžadují.

Článek 49

Vstup v platnost

1. Tato úmluva vstoupí v platnost prvního dne v měsíci následujícím po uplynutí tří měsíců od data uložení třetí listiny o ratifikaci, přijetí, schválení nebo přistoupení, avšak pouze pro kategorie předmětů, na které se vztahuje protokol:

- a) od okamžiku, kdy vstoupí v platnost příslušný protokol;
- b) s výhradou podmínek příslušného protokolu a
- c) mezi státy, které jsou smluvními stranami této úmluvy a uvedeného protokolu.

2. Pro ostatní státy vstoupí tato úmluva v platnost prvního dne v měsíci následujícím po uplynutí tří měsíců od data uložení jejich listiny o ratifikaci, přijetí, schválení nebo přistoupení, avšak pouze pro kategorie předmětů, na které se vztahuje protokol, a s výhradou, co se týká tohoto protokolu, požadavků uvedených pod písmeny a), b) a c) předchozího odstavce.

Článek 50

Vnitřní transakce

1. Smluvní stát může při ratifikaci, přijetí, schválení nebo přistoupení k protokolu prohlásit, že se tato úmluva nepoužije na transakce se všemi nebo některými druhy předmětů, které jsou vnitřními transakcemi uvedeného státu.

2. Bez ohledu na předchozí odstavec se na vnitřní transakce použijí ustanovení čl. 8 odst. 4, čl. 9 odst. 1, článku 16, kapitoly V a článku 29 a všechna ustanovení této úmluvy, která se týkají registrovaných nároků.

3. V případě, že bylo v mezinárodním registru zaregistrováno oznámení o národním nároku, není přednost držitele tohoto nároku podle článku 29 dotčena skutečností, že byl takový nárok převeden na jinou osobu formou postoupení nebo subrogace podle použitelného práva.

Článek 51

Budoucí protokoly

1. Depozitář může ve spolupráci s příslušnými nevládními organizacemi zřizovat pracovní skupiny, když to považuje za vhodné pro posouzení možnosti rozšířit použitelnost této úmluvy prostřednictvím jednoho nebo více protokolů na předměty jakékoli kategorie mobilního zařízení vysoké hodnoty, kromě kategorií uvedených v čl. 2 odst. 3, jejichž každý prvek je jednoznačně identifikovatelný, a na související práva spojená s těmito předměty.

2. Depozitář rozešle znění každého předběžného návrhu protokolu, který se týká kategorií předmětů a který taková pracovní skupina připravila, všem státům, které jsou smluvními stranami této úmluvy, členským státům Organizace spojených národů, které nejsou členy depozitáře, a příslušným mezivládním organizacím a vyzve tyto státy a organizace k účasti na mezivládních jednáních o dokončení předlohy protokolu na základě tohoto předběžného návrhu.

3. Depozitář rovněž rozešle znění každého předběžného návrhu protokolu připraveného takovou pracovní skupinou příslušným nevládním organizacím, které považuje pro tento účel za vhodné. Vyzve je, aby mu neprodleně zaslaly své připomínky ke znění předběžného návrhu protokolu a aby se zúčastnily jako pozorovatelé prací na přípravě předlohy protokolu.

4. Když příslušné orgány depozitáře usoudí, že návrh protokolu je zralý pro přijetí, depozitář svolá diplomatickou konferenci pro jeho přijetí.

5. Po přijetí takového protokolu se s výhradou odstavce 6 použije tato úmluva na kategorii předmětů, na kterou se vztahuje.

6. Článek 45a této úmluvy se použije na takový protokol, jen pokud to je konkrétně v předmětném protokolu stanoveno.

Článek 52

Územní jednotky

1. Pokud má smluvní stát územní jednotky s odlišnými systémy práva použitelného na záležitostech, kterými se zabývá tato úmluva, může při ratifikaci, přijetí, schválení nebo přistoupení prohlásit, že se tato úmluva vztahuje na všechny jeho územní jednotky nebo jen na jednu nebo několik z nich, a může pak kdykoli své prohlášení změnit předložením jiného prohlášení.

2. Každé takové prohlášení uvede výslovně územní jednotky, na které se tato úmluva vztahuje.

3. Pokud smluvní stát neučinil žádné prohlášení podle odstavce 1, vztahuje se tato úmluva na všechny územní jednotky uvedeného státu.

4. Když smluvní stát rozšiřuje použitelnost této úmluvy na jednu nebo více svých územních jednotek, může podle této úmluvy povolené prohlášení učinit ke každé takové územní jednotce, a přitom prohlášení k jedné územní jednotce se může od prohlášení k jiné územní jednotce lišit.

5. Když se prohlášením podle odstavce 1 rozšíří použitelnost této úmluvy na jednu nebo více územních jednotek smluvního státu:

- a) má se za to, že se dlužník nachází ve smluvním státě, jen pokud je zapsán v obchodním rejstříku nebo byl založen podle práva použitelného v územní jednotce, na kterou se tato úmluva vztahuje, nebo pokud má sídlo zapsané v obchodním rejstříku nebo statutární sídlo, správní ústředí, místo podnikání nebo obvyklé bydliště v územní jednotce, na kterou se tato úmluva vztahuje;
- b) jakýkoli odkaz na umístění předmětu ve smluvním státě odkazuje na místo předmětu v územní jednotce, na kterou se tato úmluva vztahuje, a
- c) jakýkoli odkaz na správní orgány v uvedeném smluvním státě se vykládá jako odkaz na správní orgány s pravomocí pro územní jednotku, na kterou se tato úmluva vztahuje.

Článek 53

Určení soudů

Smluvní stát může při ratifikaci, přijetí, schválení nebo přistoupení k protokolu učinit prohlášení o příslušném „soudu“ nebo „soudech“ pro účely článku 1 a kapitoly XII této úmluvy.

Článek 54

Prohlášení k opravným prostředkům

1. Smluvní stát může při ratifikaci, přijetí, schválení nebo přistoupení k protokolu prohlásit, že po dobu, kdy se zastavený projekt nachází na jeho území nebo je z jeho území kontrolován, strana přijímající zástavu předmět na uvedeném území nepronajme.
2. Smluvní stát při ratifikaci, přijetí, schválení nebo přistoupení k protokolu prohlásí, zda jakýkoli opravný prostředek, který je dostupný věřiteli podle jakéhokoli ustanovení této úmluvy, a není v něm uveden jako vyžadující žádost k soudu, může být uplatněn jen se svolením soudu.

Článek 55

Prohlášení k předběžným opatřením na ochranu práv do konečného rozhodnutí

Smluvní stát může při ratifikaci, přijetí, schválení nebo přistoupení k protokolu prohlásit, že nebude zcela nebo zčásti používat ustanovení článků 13 nebo 43 nebo obou. Prohlášení stanoví, za jakých podmínek bude příslušný článek použit, a pokud bude použit zčásti nebo jiným způsobem, jaké jiné formy předběžných opatření budou uplatněny.

Článek 56

Výhrady a prohlášení

1. K této úmluvě nesmí být činěny žádné výhrady, avšak mohou být přijímána prohlášení povolená podle článků 39, 40, 50, 52, 53, 54, 55, 57, 58 a 60 v souladu s těmito ustanoveními.
2. Každé prohlášení nebo následné prohlášení či odvolané prohlášení učiněné podle této úmluvy se písemně oznámí depozitáři.

Článek 57

Následná prohlášení

1. Stát, který je smluvní stranou této úmluvy, může učinit kdykoli po datu, kdy tato úmluva pro něj vstoupí v platnost, následné prohlášení, kromě prohlášení povoleného podle článku 60, tím, že je oznámí depozitáři.
2. Každé takové následné prohlášení je platné od prvního dne v měsíci, který následuje po uplynutí šesti měsíců ode dne, kdy depozitář obdrží oznámení. Je-li v oznámení stanoveno delší období pro vstup prohlášení v platnost, platí po uplynutí tohoto delšího období ode dne, kdy depozitář obdrží oznámení.
3. Bez ohledu na předchozí odstavce se tato úmluva nadále používá, jako kdyby nebylo učiněno žádné následné prohlášení, v souvislosti se všemi právy a nároky vzniklými před datem vstupu každého takového následného prohlášení v platnost.

Článek 58

Odvolání prohlášení

1. Kterýkoli stát, který je smluvní stranou úmluvy a učinil podle této úmluvy jiné prohlášení než povolené podle článku 60, může toto prohlášení kdykoli odvolat oznámením zaslaným depozitáři. Odvolání vstoupí v platnost prvního dne v měsíci následujícím po uplynutí šesti měsíců ode dne, kdy depozitář oznámení obdrží.
2. Bez ohledu na předchozí odstavce se tato úmluva nadále používá, jako kdyby nebylo prohlášení odvoláno, v souvislosti se všemi právy a nároky vzniklými před datem vstupu prohlášení v platnost.

Článek 59

Vypovězení

1. Kterýkoli stát, který je smluvní stranou úmluvy, může tuto úmluvu vypovědět písemným oznámením zaslaným depozitáři.

2. Každé takové vypovězení vstoupí v platnost prvního dne v měsíci následujícím po uplynutí dvanácti měsíců ode dne, kdy depozitář oznámení obdrží.

3. Bez ohledu na předchozí odstavce se tato úmluva nadále používá, jako kdyby nebyla vypovězena, v souvislosti se všemi právy a nároky vzniklými před datem vstupu vypovězení v platnost.

Článek 60

Přechodná ustanovení

1. Pokud smluvní stát neprohlásí kdykoli něco jiného, nepoužije se tato úmluva na již existující právo nebo nárok, jež si zachovávají prioritu, kterou měly podle použitelného práva před datem vstupu této úmluvy v platnost.

2. Pro účely čl. 1 písm. v) a určení přednosti podle této úmluvy:

a) „datem vstupu této úmluvy v platnost“ se ve vztahu k dlužníkovi rozumí den, kdy tato úmluva vstoupí v platnost nebo kdy se stát, v němž se dlužník nachází, stane smluvním státem, podle toho, co nastane později,

a

b) dlužník se nachází ve státě, ve kterém má své správní ústředí, nebo když správní ústředí nemá, své místo podnikání, nebo když má více míst podnikání, své hlavní místo podnikání, nebo když nemá žádné místo podnikání, své obvyklé bydliště.

3. Smluvní stát může ve svém prohlášení podle odstavce 1 stanovit datum, které nenastane dříve než tři roky ode dne, kdy prohlášení vstoupí v platnost, kdy se tato úmluva a protokol stanou použitelnými pro účely určení přednosti, včetně ochrany jakékoli stávající přednosti, již existujících práv nebo nároků vzniklých podle smlouvy uzavřené v době, kdy se dlužník nacházel ve státě uvedeném pod písmenem b) předchozího odstavce, avšak jen v rozsahu a způsobem stanoveným v jeho prohlášení.

Článek 61

Konference o přezkumu, změně a související záležitosti

1. Depozitář vypracuje pro státy, které jsou smluvními stranami této úmluvy, každý rok, nebo když si to vyžádají okolnosti, zprávu o způsobu fungování mezinárodního režimu zavedeného touto úmluvou v praxi. Při přípravě těchto zpráv vezme depozitář v úvahu zprávu orgánu dozoru o činnosti mezinárodního registračního systému.

2. Na žádost nejméně pětadvaceti procent států, které jsou smluvními stranami této úmluvy, depozitář po konzultaci s orgánem dozoru čas od času svolá konferenci o přezkumu k posouzení

a) praktického plnění této úmluvy a její účinnosti při podpoře financování prostřednictvím aktiv a pronájmu předmětů, na které se vztahují její podmínky;

b) soudního výkladu a uplatňování podmínek této úmluvy a pravidel;

c) fungování mezinárodního registračního systému, činnosti registrátora a dohledu, který nad ním vykonává orgán dozoru, s přihlédnutím ke zprávám orgánu dozoru, a

d) vhodnosti jakýchkoli změn v této úmluvě nebo systému mezinárodního registru.

3. S výhradou odstavce 4 je každá změna této úmluvy schválena nejméně dvoutřetinovou většinou států, které jsou účastníky konference uvedené v předchozím odstavci, a vstoupí pak v platnost pro státy, které ratifikovaly, přijaly nebo schválily takovou změnu, pokud ji ratifikovaly, přijaly nebo schválily tři státy v souladu s ustanoveními článku 49 o vstupu úmluvy v platnost.

4. Má-li se změna této úmluvy vztahovat na více kategorií zařízení, schválí ji také nejméně dvoutřetinová většina států, které jsou smluvními stranami každého protokolu a účastníky konference uvedené v odstavci 2.

Článek 62

Depozitář a jeho funkce

1. Listiny o ratifikaci, přijetí, schválení nebo přistoupení se uloží v Mezinárodním ústavu pro sjednocení mezinárodního práva soukromého (UNIDROIT), který je jmenován depozitářem.

2. Depozitář

a) informuje všechny smluvní státy o

i) každém novém podpisu nebo uložení listiny o ratifikaci, přijetí, schválení nebo přistoupení, spolu s příslušným datem,

ii) datu vstupu této úmluvy v platnost,

iii) každém prohlášení učiněném podle tohoto protokolu, spolu s příslušným datem,

- iv) odvolání nebo změně kteréhokoli prohlášení, spolu s příslušným datem, a
- v) oznámení o každém vypovězení tohoto protokolu, spolu s příslušným datem a dnem jeho vstupu v platnost;
- b) zasílá ověřené stejnopisy této úmluvy všem smluvním státům;
- c) poskytuje orgánu dozoru a registrátorovi stejnopis každé listiny o ratifikaci, přijetí, schválení nebo přistoupení, spolu s příslušným datem jejich uložení, každého prohlášení, každého odvolaného nebo pozměněného prohlášení a každého oznámení o vypovězení, spolu datem oznámení, aby tak mohly být informace v nich obsažené snadno a plně dostupné, a

d) plní další funkce, které jsou u deponitářů obvyklé.

NA DŮKAZ ČEHOŽ níže podepsaní zástupci, řádně k tomu zmocnění, podepsali tuto úmluvu.

V Kapském Městě dne šestnáctého listopadu dva tisíce jedna, v jednom vyhotovení v angličtině, arabštině, čínštině, francouzštině, ruštině a španělštině, přičemž všechna znění mají stejnou závaznost, která se potvrdí tím, že společný sekretariát konference pod pravomocí předsedy konference do devadesáti dnů od zde uvedeného data ověří vzájemnou shodu mezi nimi.